

Published monthly except July and August
307 West 30th St., New York, N.Y. 10001
Tel. (212) 563-2210

REDAGUOJA SLA REDAKTORIŲ KOMISIJA
EDITED BY SLA EDITORIAL BOARD
GENEVIEVE MEILIUNAS, MANAGER

Yearly Subscription Rates:
In the United States \$4.00
To Foreign Countries \$5.00

Entered as Second Class Matter November 18, 1910, at the Post Office at New York, N.Y., under the Act of March 8, 1878.

Second Class Postage Paid at
New York, N.Y.

SLA Kuopų pranešimai ir skubūs raštai redakcijai reikia siųsti pradžioj mėnesio, kad jie to mėn. laidoj būtų galimi patalpinti.

Keičiant adresą, būtina pranešti senasis adresas. Už skelbimų turinį redakcija neatsako.

Postmaster: Please send address changes to "Tėvynė", 307 W. 30th St., New York, NY 10001.

NUO SEIMO IKI SEIMO

VYTAUTAS KASNIŪNAS

KALĖDOS . . . NAUJI METAI . . . TRYS KARALIAI . . .

*džiaugsmo šventės meile apvainikuotos,
vilties spinduliais apšviestos,
broliškumo, draugiškumo ištikimybės skraiste apgaubtos,
širdingais linkėjimais dangus ir žemė apdengtas . . .*

*KALĖDINES ŠVENTES švęsdami,
vienas kitam tyrus jausmus išsakome,
nes tomis dienomis visi esame krikščionys,
vienas kitą gerbiame,
ištiestomis rankomis susijungiame su visu pasauliu . . .
Žydai, mahometonai, indusai, ateistai,
šimtai kitų religijų išpažinėtojai,
tikintieji, netikintieji, sugrįžę ar vėl išėję . . .*

VISI JUK MES ESAME ŽMONĖS . . .

*Žmonės balti, juodi, rudi, raudoni,
su proto, širdies jausmų galia.
Visas pasaulis, visa žmonija, tai MES,
Mes dalis pasaulio, visos žmonijos.*

*GIMUSIAM KRISTUI KARALIUI,
mažame tvartelyje, kuklioje prakaitėlyje,
Lietuvos Rūpintojėliui, laukų kelius apkeliavusiam,
Mes lenkiame galvas visi, visi
su sąžinės balso jausmais ir garsais.*

MYLIMAS SUSIVIENIJIME LIETUVIŲ AMERIKOJE,

*Kalėdų ir Naujųjų Metų švenčių proga,
mes sveikiname Tave,
ištikimybės ir prisirišimo jausmus išsakdami . . .
Garbingą šimto metų sukaktį atšventęs,
į antrąjį keliaujį žila galva pasipuošęs,
bet širdies ir dvasios jėga vis jaunas,
Gyvuok, žydėk, klestėk, Broli ir Sese—
Nemirtingasis SUSIVIENIJIME! . . .
Ir Jūs visus Brolius ir Seseris,
Penkerius tūkstančius Jūsų,
Apskričių ir skyrių valdybas,
Karvedžius ir karius didžiosios Lietuvos armijos,
sveikiname širdingais žodžiais,
linkėdami, kad išsipildytų širdies troškimai . . .*

Amerikos Lietuvių Taryba, minėdama Lietuvos laisvinimo savo veiklos 50 metų sukaktį, Šv. Kalėdų ir Naujųjų Metų proga sveikina kovojančią Lietuvą ir visus Amerikos lietuvius, remiančius mūsų tautos išsilaisvinimo kovą.

Kalėdinė Kristaus gimimo švaigždė tesutelkia mus naujiems vieningiems žygiams dėl Lietuvos laisvės.

Amerikos Lietuvių Taryba

Kūčių dieną prie židinio susėdę,
šeimos, draugų ilgesio, nežinios skausmuose gyvi,
grįžtame malda, prisiminimais,
į sniego baltume paskendusią Lietuvą.
Ir staiga, vėjui kamine suūžus,
subirzgė garsiai lauktas, viltingas skambutis—
kalba Vilnius — žodžiai pasigirdo,
rodos, lyg Gedimino pilies kuoro balsas,
toks stiprus legendarinio Geležinio Vilko,
lyg šauktų šimtas kitų vilkų:

"Kūčių vakare, 9 valandą, užgesinkime šviesas,
tegu mūsų namuose būna tamsu,
kaip ir iš rytų atsklidę juodi debesys
tamsa apgaubia mūsų žemę . . .

Tyloje susikauptę pasiklausykime savo širdies plakimo,
pajusime visos šeimos širdžių vieną ritmą,
sujungtos tautos širdžių vieną dūžį.
Tada languose uždekime žvakės šviesą,
tegu žvakių liepsnos simbolizuoja
mūsų viltį ir mūsų ryžtą siekti laisvės,
savarankišką nepriklausomą gyvenimą".

Ir išgirdo Geležinio Vilko garsų balsą
visuose žemynuose gyveną lietuviai.
Juos skyrė žemės ir jūrų plotai,
vakaro valandos, gamtos ir vėjų kryptis,
kaip toje Prūsijos lietuvių dainoje, gal vienur:
"Aušrinė ugnį prakūrė. Vakarinė patralą paklojo",
bet visus jungė ta pati Šviesioji žvaigždė,
kviesdama sėsti visus prie Kūčių stalo,
kad paplotėlis lietaus lašais išlytas,
šakčius ištvėręs, sniego žvaigždėm išsnigtas,
iš rankų į rankas, iš lūpų į lūpas
liudytų Šv. Jono Evangelijos žodžiais:

"Buvo tikroji šviesa,
kuri apšviečia kiekvieną žmogų,
ir ji atėjo šį pasaulį".

Ji švietė nuo amžių mūsų žemės kraujo broliui,
šimtmečiais švietė mūsų tautos kelią.

Temdyta, gesinta, kazokų kardais kapota,
be rašto ir druko, pančiais rakinta,
raudona ugnimi tirpinta, barbariškai niekinta, naikinta,
vis iš užsilikusios mažytės žiezirbėlės—
lietuvių didžiadvasio genijaus išsaugota—
vienių pirkelių balanų šviesele auga,
ir dūminėse pirkelėse tautinę prigimtį išlaikė,
su besiveržentiais garo ir dūmų kamuoliais dainas skleidė:
"Ten švytravo kardūžiai kardeliai,
kaip ant dangaus šviesios žvaigždės—
sušvis ir mūsų žemelė didele šviesa".

Naujų Metų išvakarėse, prieš dvylikta—
pasitikome Tave, Tėvynė, poeto* žodžiais:
"Palaužta, kruviną, bežadę Tave mes radom
po audros kaip žaibo sukapotą medį,
išniekintą ilgos audros".

Surakinta pančiais verkė Lietuva,
kai "sušvito Stalino saulė",
dabar atgimusia tautos himno žodžiais—
Tegul saulė Lietuvos tamsumus prašalina.

Nakties dvylikta valandą,
tautos sinonimu virtęs Sąjūdis—
suskambės Vilniaus katedros varpais,
lyg šimtais kitų bažnyčių, koplyčių varpų garsais,
sukauks Gedimino pilies kuore Geležinis Vilkas,
lyg šimtais kitų vilkų balsais:

Mes išeinam į Lietuvos Nepriklausomybės atkūrimą,
mums ir darbo dienų per mažai,
Vienybės medžiui naujais žiedais pražydus!

Rankas viens kitam ištiesę,
sujungę širdžių plakimą į Laisvės varpo dūžius,
Tu, Lietuva, vėl Vasario Šešioliktosios Dienos kelyje! . . .

Vytautas Kasniūnas

Kiekvienas SLA narys turi jaustis savo Suvienijimą stiprinti, auginti, įrašinėti kuodaugiausiai narių. Tiems būsimesiems nariams Suvienijimas reikalingas, o Suvienijimui turėti kuodaugiausiai susipratusių lietuvių

SUSIVIENIJIMAS

1886-1990

LIETUVIŲ AMERIKOJE

VEIKLI SLA KUOPA CLEVELANDE

Bronius Bernotas

SLA 14-tos kuopos valdyba. Iš kairės: K. Vaičieliūnienė, O. Jokūbaitienė, E. Bernotienė, B. Bernotas, Z. Dučmanas, P. Sukis. Nuotrauka V. Bačevičiaus

Kai kurių organizacijų veikla nuskęsta tarpusavio kovose dėl ambicijų ar asmeninių reikalų. Džiugu, kad Susivienijame randa bendrą kalbą įvairių pažiūrų žmonės. Juos jungia aukščiausias tikslas — Lietuvos laisvė. Susivienijimo veiklą stiprina dar ekonominis pagrindas, be kurio organizacijų veikla vakarų pasaulyje lieka silpna ir anemiška.

Atsinaujinant SLA centrinei vadovybei, šviesėja viltis atjaunėti ir visos organizacijos veiklai, nes kintančiame gyvenime reikalinga naujų būdų bei priemonių, kad išsilaukus apdraudos varžybose. SLA senosios gretos pavargsta ir retėja. Būtina jas papildyti jaunimo energija bei išradingumu. Todėl 14 kuopa stengėsi surinkti daugiau jaunimo. Ypač Povilas Šūkis, buvęs Pildomosios Tarybos narys, sukūrė gražų būrį angliškai kalbančio jaunimo, kuris š.m. 14-tos kuopos metiniame susirinkime išeina į savarankišką veiklą kaip 377 kuopa.

Aleksandras Chaplikas

ALEKSANDRAS CHAPLIKAS ir ELEONORA CHAPLIKIENĖ linki visiems SLA nariams, TMD LINKSMŲ KALEDŲ IR LAIMINGŲ NAUJŲJŲ METŲ!

Monetos modelis. Be datos (1925 m.). 2 centai, reversas. Autorius — skulptorius J. Zikaras.

Pinigai 1925 Lietuvoje

Sveikiname SLA Garbės Nari, žymų visuomeninką Aleksandrą Chapliką gimtadienio šventėje, sausio mėn. pirmą dieną. Visi SLA nariai, apie 5000jų, Amerikoje ir Kanadoje — griausmingai Tau dainuoja Ilgiausių Metų! Valio! Valio!.. Valio!...

IŠ SLA 99-OSIOS MOTERŲ KP. VEIKLOS

SLA New Yorko Moterų 99-tos kuopos valdybos ir narių dalis, per tradicinį prieškalėdinį parengimą, kuris įvyko 1990 m. gruodžio 9 d. SLA Centro patalpose. Iš kairės: dr. A. Svalbonienė, E. Uselytė, L. Paknienė, V. Čečetienė. Antroje eilėje: V. Sutkuvienė, B. Rimienė ir L. Alinskienė. Nuotrauka G. Meiliūnienės

IŠMOKAMOS APDRAUDOS

1990 lapkričio 3 d.

MARTIN KLIMKAITIS, 352 kuopa, Detroit, MI, gimęs Lietuvoje. Prie SLA prisirašė 1966 m. lapkričio 1 d., mirė 1990 m. liepos 17 d. Apdrauda išmokėta velionio žmonai Antanina Klimkaitis.

GERTRUDE B. DARGIS, 353 kuopa, Pittsburgh, PA, gimus Charleroi, PA. Prie SLA prisirašė 1930 m. sausio 1 d., pridėtinę apdraudą paėmė 1947 m. spalio 7 d. Apdrauda išmokėta velionės seserei Martha T. Leeson.

1990 lapkričio 17 d.

TOMAS R. KONDROTAS, 126 kuopa, New York, N.Y., gimęs Brooklyn, N.Y. Prie SLA prisirašė 1979 m. balandžio 1 d., mirė 1990 m. rugpjūčio 18 d. Apdrauda išmokėta velionio tėvui Vytautas Kondrotas.

Nuo 1990 m. pradžios iš viso: \$65,440.00

Kovoja visa tauta

Vincas Kudirka klausė:

— Kas bus, jei nelaimė mus užklups greičiau nei spėsime susivienyti ir suprasti, kad tėvynės reikalas visiems yra vienas, kad jis yra aukštesnis už skirtingų partijų egoizmą, kad prieš tą tėvynės reikalą priešingiausios partijos turi stoti su alyvos šakele ir užmiršti asmeninius nesutikimus.⁴²

Tas klausimas mums buvo aktualus Kudirkos laikais prieš 100 metų, jis buvo aktualus antikinės Lietuvos laikais, aktualus šiandien ir toks bus aktualus ateityje.

VYTAUTAS ALANTAS
TAUTA ISTORIJS
VINGIAIS

KŪČIOS

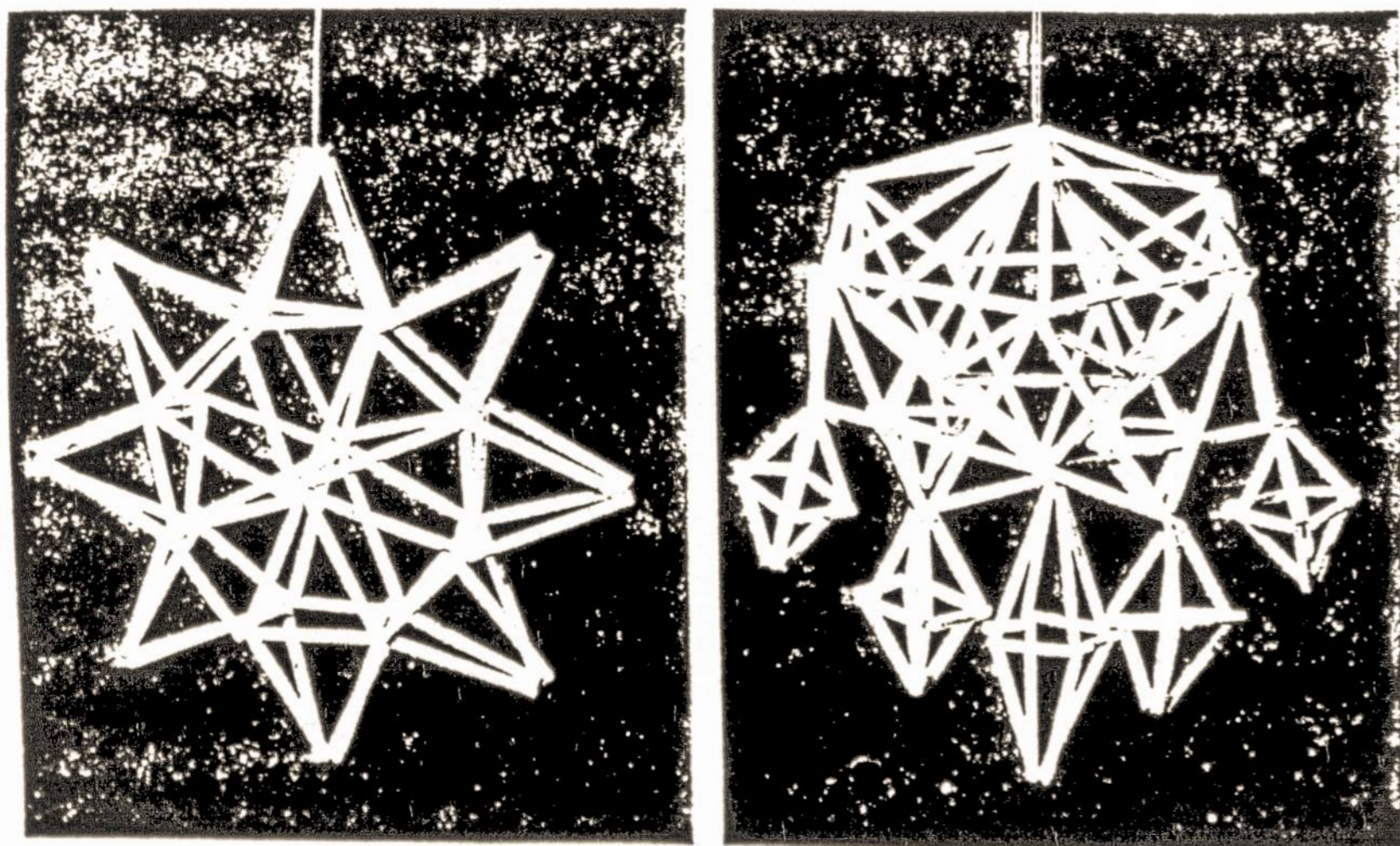
Kūčioms ruošiamasi visą dieną. Valomi namai, ruošiami valgiai, stengiamasi pagaminti valgių ir pirmajai Kalėdų dienai. Žmonės pasninkauja. Šios tradicijos lietuviai laikosi ir dabar, nors pasninkas yra Bažnyčios panaikintas — galima valgyti kiek nori kartų ir su mėsa. Seniau buvo sakoma, kad Kūčiose visą dieną tegalima suvalgyti saują virtų žirnių ir atsigerti vandens. Tik maži vaikai, ligoniai ir seni senutėliai galėdavo kiek daugiau valgyti.

Nors oficialaus pasninko nėra, bet, norėdami laikytis lietuviškų Kūčių tradicijų, turėtume tą dieną nevalgyti su mėsa. Ypač svarbu, kad kūčių vakarieneje nebūtų jokių mėsinių valgių, nes jos nebegalėsime vadinti kūčiomis, o tik paprastomis vaišėmis, kurias galime bet kurį vakarą paruošti.

Kūčiose reikia labai gerai išvalyti visus namus, pervlkti lovas švariais skalbiniais, o prieš vakarienę visi šeimos nariai išsimaudo, persirengia švariais drabužiais. Kūčių vakarienei stalas paruošiamas taip: ant pliko stalo dedamas glėbelis smulkaus šieno, kuris išskirstomas lygiu sluoksneliu po visą stalo paviršių. Tai turi mums priminti, kad Jėzus gimė tvartelyje ir gulėjo ėdžiose ant šieno. Stalas su šieniu užtiesiamas visiškai balta staltiese, išdėstomos lėkštės ir papuošiama žvakėmis, eglėlių šakelėmis. Netinka ant kūčių stalo žydnčios gėlės, o ypač raudonos ar baltos poinsetijos, kurios taip mėgstamos Kalėdų metu kai kuriuose kraštuose. Viduryje stalo dedama lėkštelė su tiek paplotėlių („plotkelių“), kiek bus žmonių prie stalo. Kai kuriose Lietuvos vietose šiuos paplotėlius vadindavo Dievo pyragais, nes jie buvo gaunami iš parapijos ir juose įspausti vaizdai iš Šv. Rašto, susiję su Jėzaus gimimu. Nors „plotkelė“ buvo populiarus ir žinomas vardas, tačiau žodis yra slaviškas skolinys. Geriau sakyti „paplotelis“, „plokštainėlis“, „Dievo pyragas“, arba ir „kalėdaitis“.

Kūčių vakarienei stengiasi visi šeimos nariai susirinkti į namus, net ir iš tolimesnių vietovių. Tai ne tiek vakarienė, kiek šventa šeimos apeiga, suartinanti šeimos narius, surišanti visus, sustiprinanti šiltus šeimyninius ryšius. Jeigu tais metais kuris šeimos narys yra miręs arba negali vakarieneje dalyvauti (tik dėl labai rimtų priežasčių), paliekama tuščia vieta prie stalo.

Ant stalo vis tiek dedama lėkštė, pristatoma kėdė, bet nededama šaukštų, peilių, šakučių. Ant lėkštės statoma maža

Šiaudinukų pavyzdžiai.
A star and a "lantern" — straw ornaments.

žvakelė, kuri uždegama vakarienės metu. Tikima, kad mirusiojo šeimos nario vėlė dalyvauja kūčiose kartu su visais.

Seniau pagrindinis kūčių patiekalas buvo mišinys iš įvairių šutintų grūdų: kviečių, miežių, avižų, žirnių, pupų. Tą mišinį vadindavo „kūčia“. Jis buvo valgomas su medumi, aškiestu vėdu, šiltu vandeniu. Pats žodis „kūčia“ yra kilęs iš gudų kalbos ir reiškia džiovintų grūdų košę.

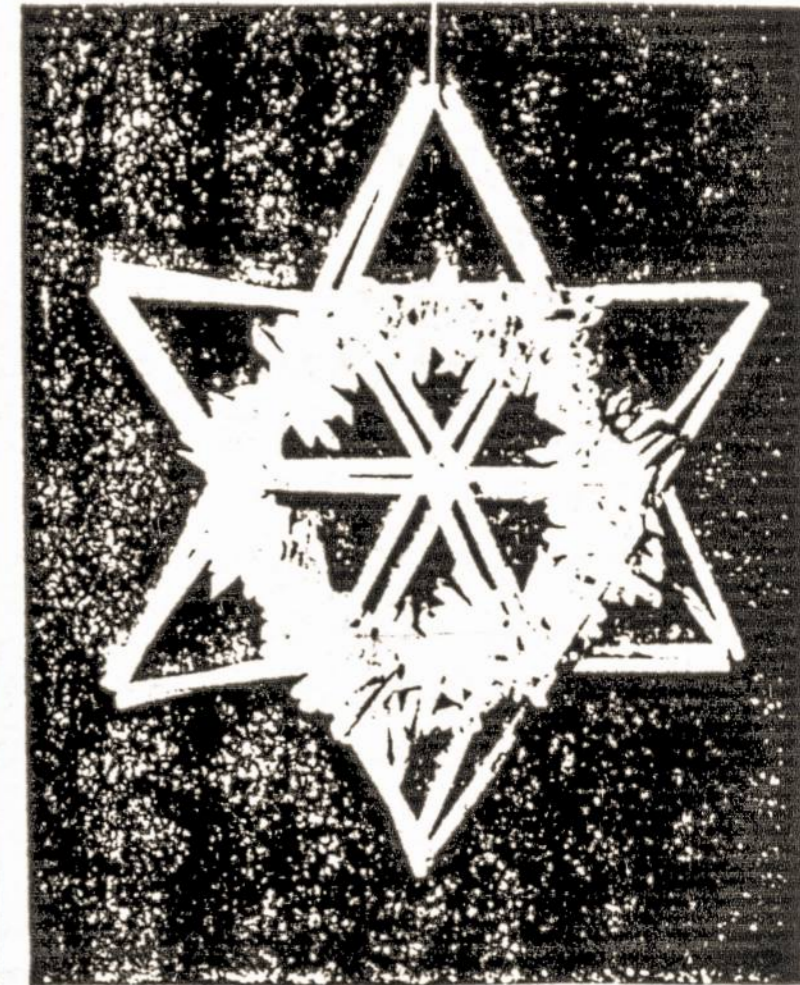
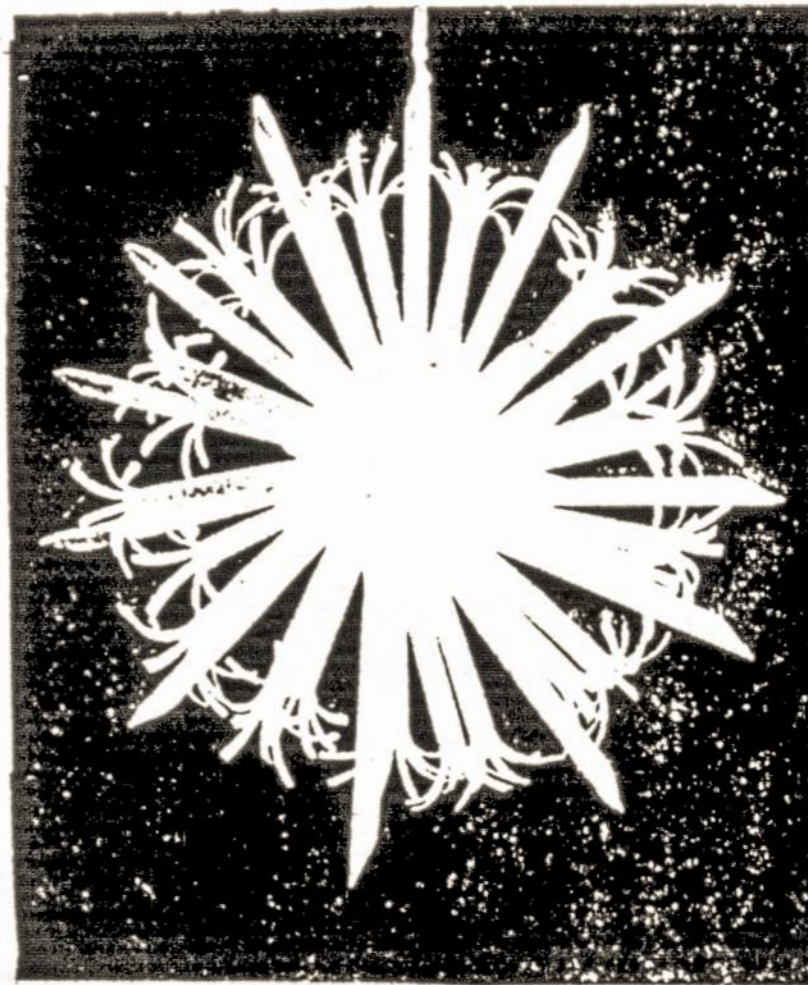
Ant kūčių stalo dedama 12 valgių, nes Jėzus turėjo dvyliką apaštalų. Visi valgiai yra tik pasninkiniai: žuvis, silkė, šližikai su aguonų pienu, kisielius, džiovintų vaisių sriuba (kompotas), žieminių ir džiovintų daržovių mišrainė, grybai, virtos bulvės, rauginti kopūstai (aišku, virti be mėsos), duona. Laikantis lietuviškų kūčių tradicijų, turėtume valgyti tik tuos valgius, kurie buvo valgomi kūčių metu Lietuvoje, o šviežius vaisius, šviežias daržoves, egzotiškus jūros gyvius ir pan. palikti kitų valgių stalui. Reikia nepamiršti, kad Lietuva yra šiaurinės Europos kraštas, kuriame žiemos metu neauga agurkai, pomidorai, vynuogės ir t.t. Žmonės, kurių gyvenime susiformavo kūčių tradicijos, apsieidavo su maisto produktais, paruoštais vasaros ir rudens laiku, džiovintais, raugintais ar kitaip išlaikytais žiemai.

Taip pat nereikėtų nusileisti vaikų zirzimui, kad tokie valgiai jiems neįprasti, neskanūs. Paaškinus kūčių vakarienės reikšmę ir ramiai pastebėjus, kad visi valgys tik tai, kas ant stalo padėta, šios problemos bus išvengta, arba ji bent sumažinta.

Kai kuriose Lietuvos vietose ant kūčių stalo buvo dedami obuoliai, nes gruodžio 24 d. yra Adomo ir levos vardo diena. Obuoliai primindavo pirmuosius mūsų tėvus, per kurių nuodėmę žmonija nukentėjo, o per Naujosios levos-Dievo Motinos Marijos nuolankumą Dievo planams, pasaulis buvo atpirktas.

Kai padangėje sužiba pirmoji žvaigždėlė, visi renkasi prie kūčių stalo. Jeigu dangus debesuotas, tai vakarienė pradeda, tėvui arba seneliui pasakius, kad laikas valgyti. Visiems susirinkus prie stalo, sukalbama malda. Tuomet tėvas paima vieną paplotėlį ir ištisia šeimos motinai, linkėdamas jai linksmy, gerų Kalėdų. „Dieve, duok ir kitų visiems kartu sulaukti“, atsako motina ir atsilaužia gabaliuką paplotėlio. Ji taip pat duoda tėvui atsilaužti savo paplotėlio. Po to tėvas kiekvienam šeimos nariui, arba kiekvienam esančiam prie stalo, ištisia savo paplotėlį. Taip padaro ir motina. Po jų visi vakarieniautojai pasikeičia linkėjimais ir paplotėlių kąsniukais. Reikia žiūrėti, kad nė vieno neaplenktum ir tavęs niekas neaplenktų, nes tai reiškia didelę nelaimę, o gal ir mirtį ateinančiais metais. Laužiant paplotėlį, visi stengiasi atsilaužti didesnę gabalą, negu lieka

laikančiajam. Tuomet laužiančiojo metai bus geresni. Laikantysis saugoja, kad nenulaužtų didelio gabalo, nes gali jo „laimę nulaužti“.

Jeigu ant stalo dedami obuoliai, tai po paplotėlio laužymo motina paima vieną obuolį, supjausto į tiek dalių, kiek yra vakarieniautojų, ir pirmąjį gabalėlį duoda tėvui. Tuo prisimenamas pirmųjų tėvų nupuolimas: kai leva davė obuolį Adamui, o tas jį ėmė ir valgė. Paskui obuolio gabalėliai išdalinami vakarieniautojams.

Kitų valgių valgymo eilė nenumatyta: valgo, ką kas nori, bet labai svarbu bent paragauti kiekvieno valgio. Kas aplenkia kūčių valgius, tas nesulauks kitų Kūčių.

Kūčių vakarienės metu užsilaukiama ramiai, rimtai, per daug nekalbama, nejuokaujama ir nevarojama alkoholinių gėrimų. Jeigu kam būtinai reikia užsigerti, tai geriamas vanduo, naminė gira, vaisių sultys. Vakarienę pavalgius, neskubama nueiti nuo stalo: kas pirmas atsikels kam nors nebaigus valgyti, pirmas ir mirs. Šeima pasilieka sėdėti, nuotaika truputį prašviesėja, daromi būrimai ir spėliojimai apie ateinančius metus, sveikata ir laimę, meilę ir t.t. Kūčių vakaras labai turtingas būrimais.

Štai pluoštelis būrimų ir spėliojimų, būdingų Kūčių vakarui.

- Sėdint prie stalo, dairomasi į sienas, kur nuo žvakių šviesos išsitiesia valgančiųjų šešėliai. Jeigu šešėlis atrodo didelis, stambus, apimęs visą žmogų, tai tie metai bus geri, nekamuos ligos, viskas gerai klosis. Jei šešėlis be galvos — ištiks skaudi nelaimė; jei plonas, neaiškus, virpantis, bus sunkūs metai.

- Iš po staltiesės traukiami šieno stiebeliai. Negalima rinktis — reikia ištraukti tą, kuris pirmiausia pirštais užkliudomas. Ištraukus ilgą, laibą šiaudą, mergaitė gali tikėtis aukšto, laibo vyro (arba bent draugo), o trumpas, storas, kumpas šiaudelis reiškia žemo ūgio, storą, susirietusį vyrą. Jei tai pasitaiko vyriškiui, tai jo būsimoji žmona bus laiba, aukšta, arba stora, mažiukė — kaip ir ištrauktas šiaudelis. Vedusieji iš šiaudo išvaizdos taip pat gali nuspėti ateinančių metų laimę. Plonas šiaudelis reiškia susiplojusią, tuščią piniginę, „liesus“ metus, o storas — turtingus metus, pilną piniginę. Jei ištekęs moteris ištraukia šiaudėlį, kurio vidurys sustorėjęs, tai ateinančiais metais susilauks vaiko.

- Tebesėdint prie stalo, daromi ir kitoki būrimai. Pvz.: paimamos trys lėkštės; po viena padedamas raktas, po antra žiedas, o po trečia — pinigai. Lėkštelės sumaišomos ir reikia vieną pasirinkti. Žiedas yra meilė, vedybos; raktas reiškia šeiminkavimą savo bute arba namuose, o pinigai — turtingus ateinančius metus.

LIETUVIŲ PAPIROČIAI IR TRADICIJOS IŠEIVIJOJE
LITHUANIAN CUSTOMS AND TRADITIONS
By Danutė Brazytė Bindokienė
© 1989 Published by Lithuanian World Community, Inc.

CHRISTMAS EVE

Preparations for Christmas Eve take all day. The house is cleaned, food prepared not only for the special supper (*Kūčios*) but also for the first day of Christmas. People fast and abstain from meat. Lithuanians still adhere to this custom though the Church has abolished abstinence: food may be eaten as often as desired, even meat. It used to be said that only a handful of boiled peas and water may be taken on Christmas Eve. Only small children, the infirm or very old persons were allowed to eat a bit more.

Although official fasting no longer exists, we should refrain from meat on Christmas Eve so as to preserve Lithuanian tradition. It is vitally important that the Christmas Eve dinner (or supper) include no meat dishes because it could then no longer be called *Kūčios* but an ordinary meal prepared for any other evening.

On Christmas Eve the house must be thoroughly cleaned, all the bed linens changed and all family members must bathe and don clean clothes before the evening meal. For the Christmas Eve dinner, the table is prepared as follows: a handful of fine hay is spread evenly on the table. This is a reminder that Jesus was born in

foodstuffs prepared in the summer and fall: dried, pickled and otherwise preserved for the winter.

Children whining that they do not like and are unaccustomed to such food should also be ignored. An explanation of the meal's significance and a calm statement that everyone will eat only what is served on the table should forestall or at least lessen this problem.

In certain Lithuanian regions apples were placed on the table because December 24th is the feast day of Adam and Eve. The apples recalled our first parents through whose sin mankind fell and that the world was saved through the submissiveness of the New Eve — Mary, the Mother of God — to God's will.

Everyone gathers at the dinner table as soon as the first star appears in the sky. If the night is cloudy, the meal begins when the father or grandfather announces it is time to eat. When everyone is assembled at the table, a prayer is said. The father then takes a wafer and offers it to the mother wishing her a Happy Christmas. "God grant that we are all together again next year," the mother responds and breaks off a piece of wafer. She offers the father her wafer in return. The father then offers his wafer to every family member or guest at the table. The mother does likewise. After them, all the diners exchange greetings and morsels of wafer. Care is taken not to skip anyone for that means terrible misfortune or even death the following year. In breaking a piece of wafer, each tries to get a piece larger than that remaining in the other's hand for it means his year will be better. The person holding the wafer tries to prevent a large piece being taken for this will "break his luck."

If apples are placed on the table, the mother takes an apple after the wafers have been shared, cuts it into as many pieces as there are diners and gives the father the first piece. This symbolized the fall of the first parents when Eve gave Adam the apple which he took and ate. Then, the apple pieces are distributed to those at table.

The order of eating the other dishes is not established, everyone eats what he wishes, but it is essential to at least taste every food. Whoever skips a *Kūčios* dish will not survive until the next Christmas Eve.

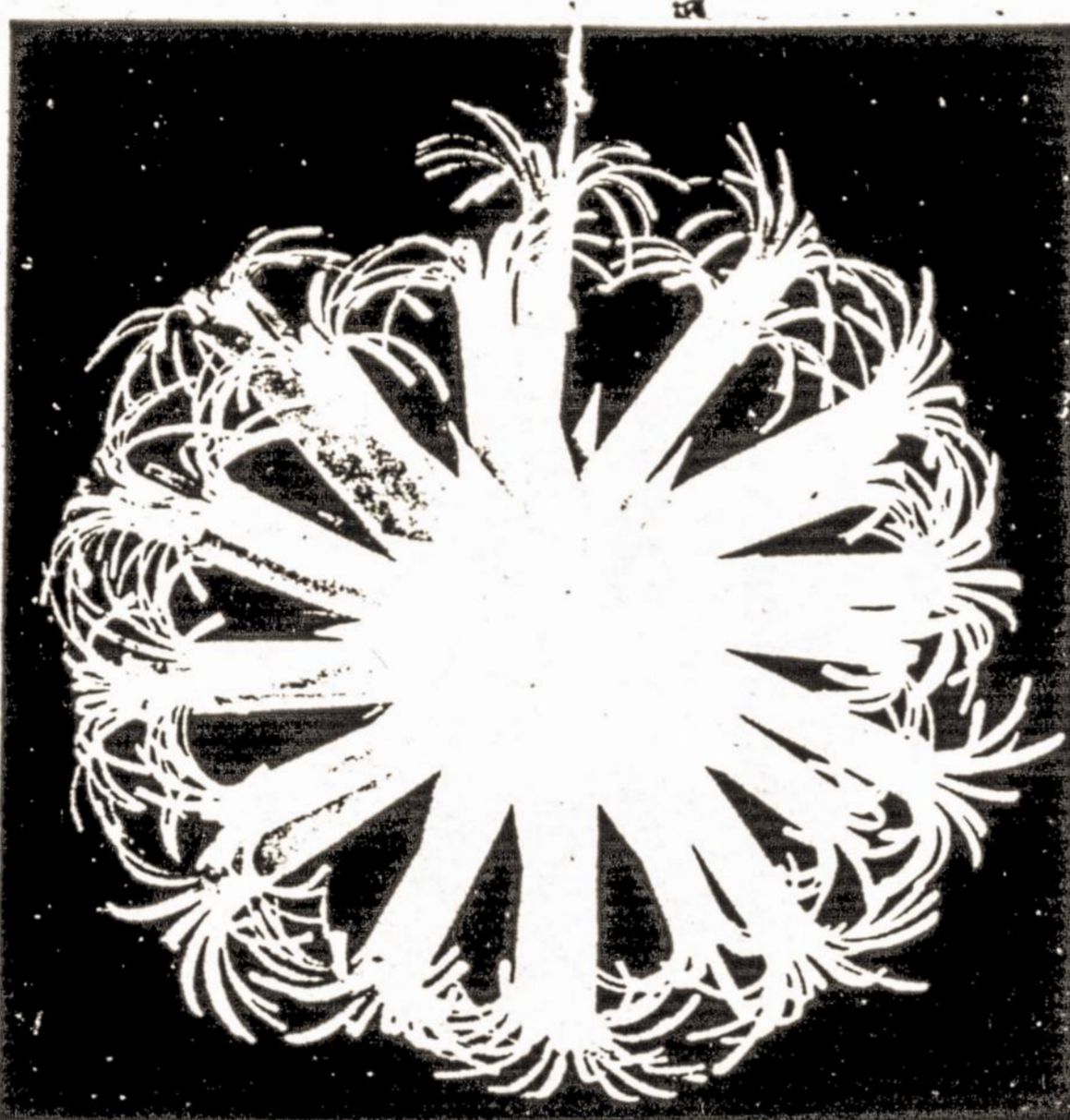
The meal is eaten solemnly, there is little conversation or joking and alcoholic beverages are not served. If anyone needs to drink, water, homemade cider or fruit juice is served. After the meal is consumed, no one hurries to leave the table: the first to rise while another is still eating will die first. The family remains seated, the mood lightens, predictions and forecasts are done about next year, health, happiness, love and etc. Christmas Eve is rich in prognostications. Here is but a small sampling of prophecies and divinations:

- While seated at the table, look at the walls where the candlelight casts the shadows of those dining. If your shadow is large, wide and of the whole person, the year will be good, there will be no illness, everything will go well. If the shadow lacks a head a terrible calamity will occur; if it is skinny, unclear and wavering, the year will be difficult.

- A stem of hay is pulled from under the tablecloth. It cannot be picked, the first one the fingers encounter must be drawn. If a long slender stalk is withdrawn the girl can expect a tall slender husband (or at least beau), while a short, fat, bent stalk means a short, fat crooked husband. If this happens to a man, his future wife will be slender and tall or fat and short like the straw drawn. Married persons can also guess next year's happiness from the kind of stalk pulled. A thin stem indicates a flat, empty wallet, a "lean" year, while a fat one means a prosperous year, a full wallet. If a married woman pulls a straw thicker in the middle, she will have a baby that year.

- Other predictions may be made while still at table. Three plates are used, a key is placed under one, a ring under the second and a coin under the third. The plates are mixed and one is chosen. The ring signifies love, marriage; the key means owning an apartment or house; while the coin indicates a prosperous year. A piece of paper is crumpled, placed on a plate or cutting board and its shadow examined. The first impression is decisive. If a form of transportation is seen, the person will travel a great deal next year; if a house or building, a move will be made to a new place; if a flower or other plant, a wedding will be held; if a cradle, a new family member will arrive; if a coffin or burning candle, death. Similar prognostications are performed by pouring melted wax into cold water and examining its shadow.

After everyone leaves the table, the food is left to stand overnight. The spirits of deceased relatives or loved ones will visit the home during the night and eat. It was believed that the baby Jesus allows the souls of all the departed to return to earth to visit their families.

Klijuotas šiaudinukas
A glued Christmas straw ornament.

a stable and laid in a manger on hay. The table is then covered with a pure white tablecloth, set with plates and decorated with candles and fir boughs. Live flowers are inappropriate for the table, in particular red or white poinsettias which are so popular in some countries at Christmastime. A small plate with as many Christmas wafers as there are persons present is placed in the center of the table. In some Lithuanian regions these wafers were called God's cakes (*Dievo pyragai*) for they were obtained from the parish and were imprinted with Biblical scenes of Jesus' birth. Although *plotkelė* was the popular and better known term, the word is borrowed from the Slavic. It is better to say *paplotėlis*, *plokštainėlis* or even *Dievo pyragas*.

All family members make an effort to come home for the Christmas Eve supper, even from a distance. Perhaps not so much for the meal as for the sacred family ritual which draws the family members closer, banding everyone and strengthening warm family ties. If a family member has died that year or cannot attend the meal (only for very serious reasons) an empty place is left at the table.

A plate is still placed on the table and a chair is drawn up, but no spoons, knives or forks are set. A small candle is placed on the plate and lit during the meal. It is believed that the spirit of the deceased family member participates in the *Kūčios* along with everyone.

Long ago, the principal dish was a mixture of various cooked grains: wheat, barley, oats, peas and beans. This mixture was called *kūčia*. It was eaten with honey diluted with warm boiled water. The word *kūčia* itself comes from the Beylorussian and means a porridge of dried grain.

Twelve different dishes are served on the table because Jesus had twelve apostles. All the dishes are strictly meatless: fish, herring, *šližikai* with poppy seed milk, *kisielius* (cranberry pudding), a dried fruit soup or compote, a salad of winter and dried vegetables, mushrooms, boiled or baked potatoes, sauerkraut (cooked, of course, without meat) and bread. In keeping with Lithuanian Christmas tradition, only the dishes as they were prepared in Lithuania for this meal should be eaten and fresh fruit, fresh vegetables, exotic seafood should be left for another meal. It must not be forgotten that Lithuania is a northern European country where cucumbers, tomatoes, grapes, etc., do not grow in winter. The people whose lifestyle produced the *Kūčios* traditions made do with

Lietuvos prez. V. Landsbergis ir JAV prez. G. Bush Baltuose Rūmuose š. m. gruodžio 10 d.

Zuvusieji ir mes

Caras draudė spaudą Lietuvoje,
Gorbaciovas seka jo pėdomis

Karstai gulėjo greta vienas kito ant arenos grindų, apšviesti rausva šviesa ir dviem žvakėm prie kiekvieno kūno. Viršuj kabėjo Lietuvos trispalvė. Žuvusieji mums reiškia tik vieną dalyką — atsakomybę prieš juos, prieš Lietuvos ateitį. Jie paguldė savo gyvybes, mes turime paguldyti savo gyvenimus. Mums padės mintis, kurią išreiškė matematikas Petras Rutkauskas, stovėdamas toj vietoj, kur tankas sutraiškė vieną lietuvį, „Manau, kad čia galas perestroikai, bet Lietuvai tiktai pradžia”.

Stalinas kankino-žudė Lietuvius,
Gorbaciovas seka jo pėdomis

ESAME VALSTYBĖ SU NEPRIKLAUSOMYBĖS TEISE

Vytauto Landsbergio kalba, pasakyta per Lietuvos televiziją 1990 metų gruodžio 31 d.,

(atkelta iš 1 nsl.)

Lietuvos Nepriklausomybė. Kas tai?

Kovo 11-oji iš tikrųjų paliko mūsų svarbiausioji 1990-ųjų metų diena, ir dar metų metams į priekį. Tada buvo peržengtas barjeras, peržengta riba su visokiais bauginimais ir perspėjimais. Riba, kai atkuriamas Lietuvos Nepriklausomybė. Ir labai didelėje erdvėje jau naudojamos Nepriklausomybė, nors gal ne kasdieną tą pastebime arba greit įpratome. Nuo tikėjimo iki tarptautinės politikos, nuo švietimo iki policijos veiklos lemia mūsų sprendimai, nutarimai — iš niekur neklausiant leidimo ar patarimo — ką ir kaip mes turime nuspręsti. Pagal juos gyvename ir gyvensime.

Einame į savus tarptautiškai veikiančius pašto ženklus, savus pinigus, įsivesime lietuviškus pasus, kuriame vienokias ar kitokias atstovybes pasaulyje, sudarinėjame sutartis. Ateis laikas ir sudarysime pagrindinę santykių sureguliuojimo sutartį su Sovietų Sąjunga.

Kovo 11-oji padarė labai aiškia padėtį, primirštus dalykus padėjo ant stalo ir mums, ir jiems, ir pasauliui. Mes esame valstybė su savo Nepriklausomybės teise ir teisėtu veržimusi ją įgyvendinti. O kas priešinasi tai teisei, kas trukdo ją įgyvendinti, nors būtų ir labai didelis ir galingas — tas yra neteisus, tas yra galų gale, Stalino ir Hitlerio darbų tęsėjas.

Ne mes esame kažkokie atskyreliai, keičiantys tvarką, o anie yra užgrobdėjai — tie, kurie mus užgrobė ir yra pakeitę, sugriovę tvarką, sukūrę neteisybę.

Tai dabar visiškai ir visiems aišku. Ir todėl bet koks grasinamas prezidentinis valdymas būtų mums joks prezidentinis valdymas. Mes tą žinome ir pasakome taip pat labai aiškiai. Jeigu kas nors tokio įvyktų, tai būtų kitos valstybės prievarta, okupacija, atvira okupacinės valdžios forma ir nieko daugiau. Ir tas aiškumas varžo pakeltą ranką, jis yra mūsų ginklas kovoje už teisybę.

Jūs matote, girdite: tvarkomės kaip valstybė, pamažu kurdami savo muitinių sistemą, priimdami atitinkamus įstatymus, netrukus priiminsime savarankišką Lietuvos Valstybės biudžetą, turėsime išmokyti gyventi pagal savo uždarius, susiplanuoti išlaidas, peržiūrėti ir skaičiuoti savo valstybės piniginę. Vargu, ar kas norėtų vėl prašyti į svetimą piniginę, kad ir daug didesnę, bet ten belieka tik paskęsti, paskandipti savo sprendimų valią ir piliečių, ir valstybės atsakomybę. To nedarysime.

Pagrindinės ekonominės permainos, kurios ateina — tai ūkis, pirmiausia žemės ūkis, kuris daug kam rūpi. Nuo pat Aukščiausiosios Tarybos galvoje, kokia jo ateitis, ir, kaip juo bus grindžiama Lietuva. Ir rūpi kiekvienam su juo susijusiam žmogui. Kaip jis tvarkysis be dirbti-

DRAUGAS

(a. ll.)

nių dotacijų, kad būtų pelningas, be bizūno ir saldinių, o pagal gabumą, darbą ir pasirinkimą.

Ko norėčiau Jums palinkėti Naujiems Metams?

Dvasios ramybės, sutarimo ir pasitikėjimo. Nesipešti, jeigu galima nesipešti tarpusavyje, ypač dėl naudos. Jeigu galima — atsižvelgti į tuos atvejus, kada vieno nauda susijusi su kito skriauda. Labai pagalvoti, kokios galimybės būtų susitarti, kad kuo darniau eitume į mūsų laisvą ateitį. Ir norėčiau palinkėti visiems, kurie tiek daug kalbam,

ginčijamės, svarstome politiką — visokią, didelę ir mažą — nepamesti kelio dėl takelio. Kažkur yra labai teisingai pasiūlęs, nepamenu, kuris iš bičiulių deputatų, kad, kai delegacija važiuos tikrų derybų į Maskvą, kiekvienas pasiimtų po sauželę smėlio nuo Stanislovo Žemaičio kapo. Kad nepamirštume, kokia yra Laisvės ir Nepriklausomybės kaina. Ir tą sauželę tikrą arba įsivaizduojamą, turėtume visi nešiotis prie širdies. Kad primintų, kur mūsų pagrindinis kelias į laisvę, ir apsaugotų nuo pelkių ir klystkelių.

Šv. Kalėdų ir Naujųjų Metų proga Lietuvos Generalinio Konsulato New Yorke ir savo vardu nuoširdžiai sveikinu dėl Lietuvos laisvės kovojančius veiksnius, organizacijų vadovus, mūsų spaudos ir radijo valandėlių darbuotojus bei visus geros valios brolius ir seses laisvajame pasaulyje ir pavergtoje Tėvynėje.

Tegu mūsų visų bendros pastangos greičiau priartina neteisėtai jėga išplėstos pilnos nepriklausomybės grąžinimą mūsų pavergtai Tėvynei.

Anicetas Simutis

Lietuvos Generalinis Konsulas, New Yorke

Judėjimas - vaistai

Dr. VYTAUTAS MEŠKA

Susijaudinęs žmogus dažniausiai pradeda skubiai ir neramiai vaikščioti. Kodėl? Pasirodo, nervinis sujaudinimas galvos smegenų žievėje greitai plinta, apima ir tas smegenų sritis, kurios valdo ne tik emocijas, bet ir judesius. Jeigu net ir stipriai sujaudintam žmogui leistume ramiai nueiti gražiu miško taku apie 8-12 kilometrų, jis pastebimai nusiramintų. Dėl to judėjimas yra geras vaistas nuo ilgalaikio susijaudinimo ir psichoemocinės įtampos, kuri mūsų amžiuje gana dažnas reiškinys, sukeliantis įvairius neuroreguliacinius sutrikimus, psichoemocinę dezadaptaciją, neurozę, įvairias psichosomatinės ligas (pavyzdžiui, skrandžio ir dvylikapirštės žarnos opaligę, migreną, hipertonišią ligą ir kt.).

Žmogaus psichoemocinė sfera perkraunama gana anksti. Prasidėjęs vaikystėje, perkrovimas lydi žmogų per visą gyvenimą. Teisingai sakoma, kad pirmaklasis, užsidėjęs kuprinę, jau patenka į jaudinimosi ir gyvenimo rūpesčių verpetą. Mokymo programos tapo gerojai sudėtingesnės, mokymosi laikas pailgėjo. Tai ilgainiui sukelia chronišką psichoemocinę įtampą.

Tai liečia ir visus tuos, kurie intensyviai ruošiami ir dalyvauja aukšto lygio konkursuose bei rungtynėse. Dažnai, dar neatslūgus buvusiam susijaudinimui, pradedamos naujos treniruotės, didinami fiziniai bei psichoemociniai krūviai.

Be to, gyvenime atsiranda ir kitų "sunkinančių" aplinkybių: įvairūs kasdienybės sukelti psichologiniai konfliktai, priešingų emocijų susidūrimas, didžiulė laiko stoka, bioritmo pažeidimai. Pasidaro sunku bendrauti, atsiranda apatija, fizinis ir psichinis nuovargis, galvos skausmas, sutrinka miegas, pradedamas nuolat jausti pavojus, liūdesys. Užsienyje garsaus neuropatologo Dž. Frai (1978 m.) duomenimis, kasmet vis daugiau tokių ligonių kreipiasi į gydytojus ir šiandien jų jau daugiau, negu ligonių, besikreipiančių dėl virškinimo sistemos ir infekcinių ligų. Pasaulinės sveikatos apsaugos organizacijos ekspertų duomenimis, pramonės šalyse neuroze serga apie 10%, o depresija – 3-5% visų gyventojų. Naujai nustatytų depresijų yra tiek, kiek miokardo infarkto ir insulto atvejų kartu paėmus.

Vadinasi, ilgai trunkanti psichoemocinė įtampa, kuri galiausiai sukelia psichoemocinę dezadaptaciją ir funkcinius centrinės nervų sistemos sutrikimus, šiandien tampa

rimta socialine problema. Kaip su ja kovoti? Ar veiksmingi raminantieji vaistai?

Nėra abejonės, kad minėti vaistai yra didžiulis farmakoterapijos pasiekimas. Tačiau vien tik jais išvaduoti ligonių nuo chroniškos psichoemocinės įtampos sunku. Kas čia dar galėtų padėti?

Tyrimais nustatyta, kad pagrindinė psichoemocinės įtampos fiziologinė iškvovos priemonė yra judėjimas. Atliktų mokslinių darbų rezultatai parodė, kad tarp centrinės nervų sistemos ir raumenų yra glaudūs grįžtamieji ryšiai. Judėjimas gali išvaduoti nervų sistemą nuo per didelės psichoemocinės įtampos ir sumažinti sujaudinimą, nes ritmiška ir lėta išjudančių raumenų plintanti nervinė impulsacija sukelia galvos smegenų žievėje apsauginį slopinimą.

Antra vertus, energinga mankšta skatina vegetacinės nervų sistemos simpatinę dalį. Dėl to pagerėja bendras organizmo biotonas ir įvairios neuroreguliacinės funkcijos.

Gimnastikos pratimai pagerina taip pat galvos smegenų kraujotaką, suintensyvina medžiagų apykaitos procesus ir neurodinamiką – normalina pagrindinių nervinių procesų jėgą, pusiausvyrą ir paslankumą. Judant dirginamos raumenyse esančios nervinės galūnėlės, ir dėl to padidėja nervinė impulsacija. Ji sukelia galvos smegenų žievėje vadinamąją sveikimo dominantę, o ši – gerą nuotaiką, optimizmą, pasitikėjimą savo jėgomis. Jei raumenys sistemingai juda, juose susidaro biologiškai aktyvių medžiagų, kurios taip pat skatina vieną iš svarbiausių fiziologinių sveikimo mechanizmų – hipotalamo-hipofizinės-antinksčių žievės sistemą.

Taigi mūsų centrinės nervų sistemos funkcinė būklė – psichinės funkcijos, emocijos – glaudžiai susijusi su raumenimis. Nuolatinė ir sisteminga raumenų veikla (darbo metu kas 2-3 val. lengvi gimnastikos pratimai, ėjimas į darbą ir grįžimas iš jo pėsčiomis, laisvadieniai – ilgesni pasivaikščiojimai, dviratis, slidės, turizmas) iškrauna psichoemocinę įtampą, grąžina gerą nuotaiką ir savijautą, padidina darbingumą.

Kovojant su psichoemocine įtampa ir neuroziniais sutrikimais, ne mažiau svarbu yra gera paciento valia. Taip pat reikia žinoti, jog bet kurio iš mūsų galimybės turi savo ribas. Svarbu yra tinkama darbo ir poilsio pusiausvyrą, normalaus bioritmo laikymasis. Aišku, tai elementarus dalykas, tačiau jį juos, deja, mes nepakankamai kreipiame dėmesio.

TEVIŠKES ZIBURIAI

Podagra

DR. VYTAUTAS MEŠKA

Pagyvenę žmonės beveik visų sąnarių ligų priežastimi laiko druskų nusėdimą sąnariuose. Iš tikrųjų taip toli gražu nėra. Sąnarių ligos (artritai ir artrozės) yra labai įvairios. Pati gausiausia sąnarių ligų grupė – uždegiminiai artritai.

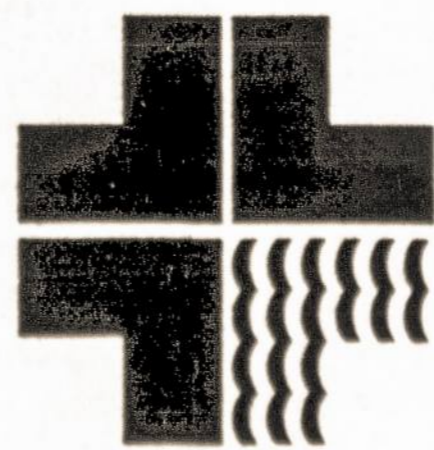
Podagra priklauso savitai sąnarių ligų grupei. Šis susirgimas atsiranda sutrikus šlapimo rūgšties apykaitos procesams. Kai organizme padaugėja šlapimo rūgšties, jungiamajame audinyje, taigi ir sąnariuose, iš tikrųjų nusėda įvairios druskos. Tai pažeidžia sąnarių struktūrą bei funkcijas.

Dažniausiai liga prasideda jau persiritus į antrą gyvenimo pusę. Turi reikšmės ir genetinio kodo sutrikimai, nes daugumoje atvejų podagra yra paveldima. Neretai podagra prisidoma prie nutukimo, cukrinio diabeto, tulžies akmenligės bei kai kurių alerginių ligų (bronchinės astmos, egzemos).

Podagros priepuolis dažniausiai prasideda ūmiai antroje nakties pusėje, – pajuntame itin stiprų kojos ar rankos piršto sąnario skausmą. Gana greitai skaudantis sąnarys ištinsta, oda virš jo kiek pamelsta ir blizga. Ligonį ima krėsti drebulys, nesinori valgyti, liežuvis pasidengia pilkšvomis apnašomis, atsiranda šleikštulys, padažnėja širdies plakimas, pakyla kūno temperatūra. Rytmetį sąnario skausmas kiek apimsta, bet kitą naktį vėl padidėja. Svarbiausia tai, kad kraujyje padaugėja šlapimo rūgšties, o jos išskyrimas su šlapimu sumažėja.

Ūmiu podagros priepuoliu sergantis ligonis dažniausiai gydomas ligoninėje. Čia svar-

TEVIŠKES ZIBURIAI

biausia, kad ligonis gulėtų, laikytųsi pusiau bado dietos, vartotų specifinius vaistus (kolchiciną, gliukokortikoidinius ir priešskausminius preparatus). Būtina gerti daugiau skysčių.

Tarppriepuoliniame periode vaistais mažinamas šlapimo rūgšties kaupimasis organizme ir skatinamas jos išskyrimas. Ypač svarbi yra dieta. Pirmiausia ribojami tokie maisto produktai, kaip mėsa, žuvis, sultinys, šprotai, pupelės, žirniai, špinatai, grybai. "Baltą" mėsą (vištieną) galima valgyti tik du kartus ją išvirinus ir ne dažniau kaip 2-3 kartus per savaitę. Mažiau reikia valgyti ir riebalų, nes jie sulauko šlapimo rūgšties išskyrimą. Draudžiama kava, stipri arbata, alkoholis. Valgomosios druskos reikia vartoti ne daugiau kaip 5-6 gramus per dieną. Jeigu tik nėra širdies ligos, patartina per parą išgerti iki 2,5 litro vaisių sulčių, silpnos kmylių, krapų ar ramunėlių arbatos. Maisto parinkime turi vyrtauti kruopų patiekalai, pieno sriubos, vaisiai. Vieną kartą per savaitę tinka iškraunamoji dieta (pvz. suvalgyti tik 1 kg. obuolių). Sistemingai naudotini B grupės ir C vitaminų preparatai.

DAKTARO PATARIMAI

Minesotos universiteto bandymai rodo, kad kepat viščiuką nėra būtina prieš kepat nuimti odą. Ją patariama nuimti iškepus. Kepimo arba virimo metu riebalų iš odos į mėsą patenka nereikšmingai mažai, tuo tarpu mėsa būna gardesnė ir minkštesnė. Kepant mėsą be odos, mėsa būna sausesnė ir ne daug liesesnė.

Kramtomoji guma stimuliuoja seilių gamybą. Seilės neutralizuoja rūgštis, kurios prisideda prie dantų skylių susidarymo. Todėl po valgių becukrinės gumos kramtymas nuo 15 iki 20 minučių yra gera priemonė sveikų dantų palaikymui.

Kaip pagerinti lieso pieno skonį? Lieso pieno skonis nėra gardus, bet pridėjus į stiklinę keletą arbatinių šaukštelių lieso pieno miltelių, liesas pienas pasidaro tirštesnis ir gardesnis. Be to, kalcio ir proteinų kiekis jame padidėja, kas yra naudinga mūsų organizmui.

Sergantieji gripu arba slogomis jaučiasi geriau ir pagyja greičiau, jeigu jie užsilaiko ramiai ir laiką leidžia kambaryje arba lovoje. Kūno mankšta ir sportas tokiu atveju netinka.

Dr. D. Degeys
(„Lietuvių žinios”,
St. Petersburg, FL)

1990 m. GRUODIS-

DECEMBER

Tevynė

ZINOKITE, KAD KIEKVIENAS NARYS SAVAIME YRA IR SUSIVIENIJIMUI NAUJŲ NARIŲ IRAŠYTOJAS-ORGANIZATORIUS, SLA STIPRINTOJAS IR PATRIOTINGŲ LIETUVIŲ ŠEIMOS GAUSINTOJAS, PRISIDEDAS IR LIETUVOS PILNAI NEPRIKLAUSOMYBEI SIEKTI!

Perskaitykite šiame Tėvynės numeryje "SVARBŲ PRANEŠIMA", ir sužinosime, ką SLA narys turi daryti, žengiant mūsų organizacijai į antrąjį šimtmetį.

Sveikina VLIKas

KALĖDŲ ŠVENTĖS yra džiaugsmo ir geros naujienos šventė. Tačiau šios šventės džiaugsmas yra nepilnas, nes Lietuva dar tebėra okupuota ir tebegyvena nuolatiniame grėsmės ženkle.

Vyriausias Lietuvos Išlaisvinimo Komitetas Kalėdų švenčių ir 1991 Naujų metų proga sveikina visus geros valios žmones ir taip pat išblaškytus po visą pasaulį lietuvius, linkėdamas ryžto ir ištvermės sunkioje kovoje siekiant Lietuvos suvereninių teisių vykdymo atstatymo.

Vyriausias Lietuvos Išlaisvinimo Komitetas ragina visus lietuvius dar stipriau, dar vieningiau dirbti, kad paskutinės kliūtys į Lietuvos laisvę ir nepriklausomybę būtų greičiau nugalėtos. Atjauškime ir supraskime vieni kitus, padėkime ir remkime visus, kurie siekia mūsų aukščiausiojo tikslo įgyvendinimo – Lietuvos laisvės ir nepriklausomybės. (ELTA)

Nuo š.m. Gruodžio (Dėc.) 23 d., šioji radijo stotis nukelia visas programas, duodamas įvairiomis kalbomis, į sekmadienį.

"MUSIC OF LITHUANIA", programa, jau 27 metai transliuojama anglų kalba, bus girdima kas sekmadienį, tarp 1-mos ir 2-ros valandos popietų.

"LIETUVOS." ATSIMINIMAI", duodami lietuvių kalba — jau 50 metų — bus girdimi sekmadieniais, valandą vėliau: tarp 2-ros ir 3-čios valandos popietų.

Abi programos įkūrė ir joms vadovauja šio universiteto profesorius emeritas, Dr. Jokūbas J. Stukas.

Programos transliuojamos 89.5 FM banga. Netrukus pradės veikti naujas, galingesnis siųstuvas. Laukiama FCC teigiamo pranešimo.

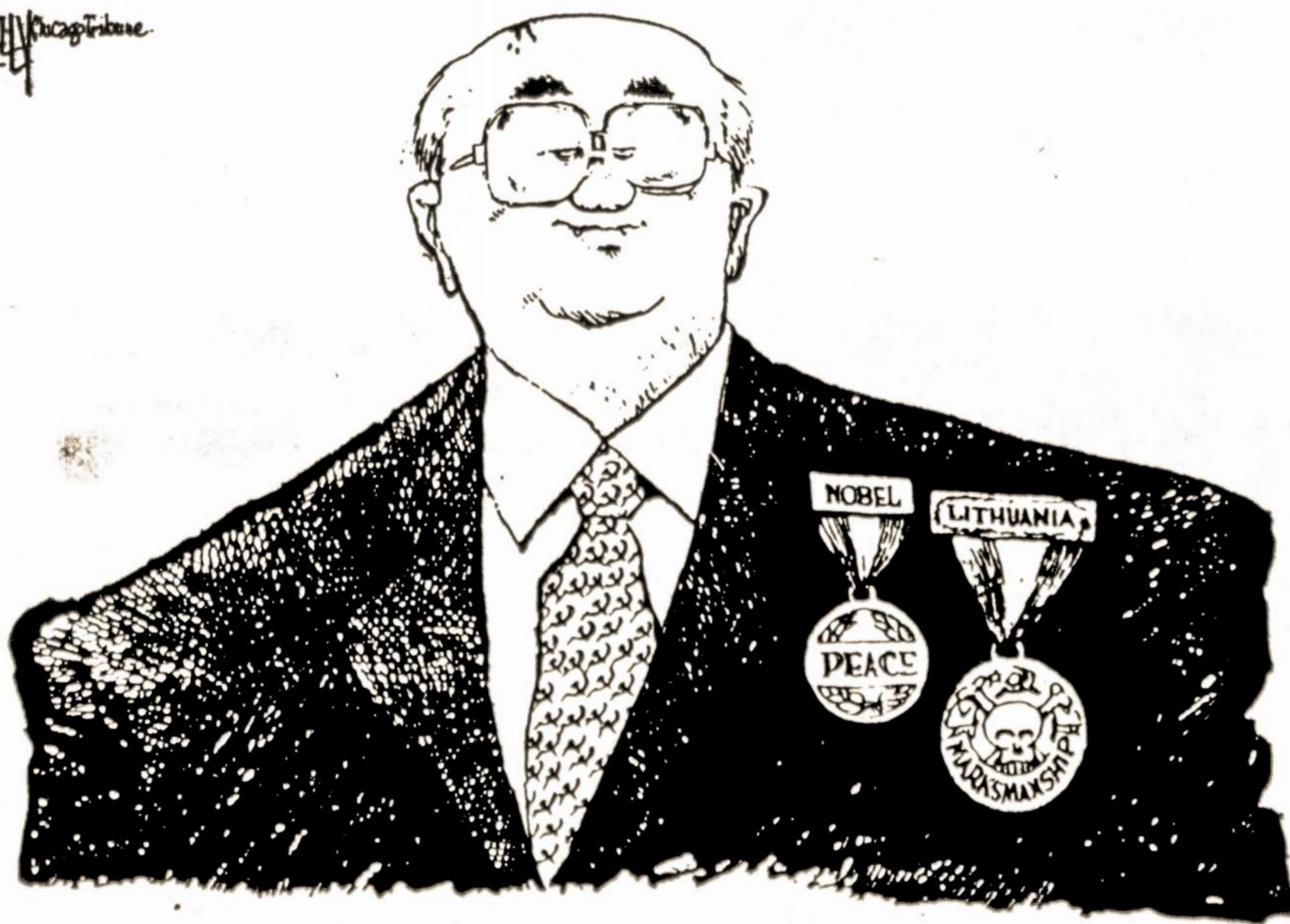
PRIEŠ DAUGIAU KAIP ŠIMTĄ METŲ MŪSŲ TĖVAI IR PROSENELIAI ĮKŪRĖ SUSIVIENIJIMĄ. DĖKA JŲ LIETUVYBĖ ŽYDI. ĮRAŠYKIME Į SLA VAIKUS, ANŪKUS, GIMINAIČIUS.

Dabartinės Susivienijimo gyvavimo sąlygos ir tie gražūs tikslai, kuriuos mes turime prieš akis, mums diktuoja didžiausią susirūpinimą skirtingą jaunimui. Kiekvienai kuopai atskirai ir tuo pačiu metu mūsų visai organizacijai būtina ir nepaprastai svarbu gauti daugiau jaunimo.

Niekas nepasidaro staigiai. Tad nemanykim, kad pakaks tik paskelbti gražų šūkį, pakaks veikėjus paraginti jaunimo reikalus laikyti arčiau prie širdies ir kad jau viskas savaimi lengvai ir greitai susitvarkys. Susivienijimo atsakingieji vadovai juk negali per visą didžiulį kontinentą išsisklaidžiusių kuopų veiklos aprėpti. Iš Centro išsiuntinėjami bendri nurodymai ir pateikiamos pagrindinės sugestijos, bet paties Susivienijimo stiprinimą naujais nariais niekas kitas neatliks, kaip tik kuopų veikėjai-organizatoriai.

Taigi, Organizatoriai, kalbėdamiesi su jaunimu jiems priminkite, jog pirmiau ir dabar SLA, savo nariams, einantiems aukštąjį mokslą teikia stipendijas. (Ištrauka iš SLA prezidento P. P. Dargio 1985 m. laiško)

W. K. K.

Ši "TĖVYNĖS" numerį spaudai paruošė redakcinės kolegijos narys *lytautos kasnūnas*

Rinko VIVI spaustuve ČMČagoje.

SVARBUS PRANEŠIMAS

VISIEMS KUOPŲ FINANSŲ SEKRETORIAMS, ORGANIZATORIAMS ir NARIAMS

Susivienijimas Lietuvių Amerikoje ŠIMTMETINIS JUBILIEJINIS Vajus pasibaigė 1989 m. sausio 1 dieną.

Siekdami sustiprinti organizaciją ir pagyvinti jos veiklą, nuo 1990 metų sausio 1 dienos yra skelbiamas naujas narių prirašymui VAJUS, pavadintas:

SLA "ŽENGIANT Į ANTRĄJĮ ŠIMTMETĮ"

ŠIUO Vajaus metu siūloma, kaip naujai prisirašantiems, taip ir seniesiems nariams, užpildžius supaprastintas NON-MEDICAL (be sveikatos patikrinimo) aplikacijas, įsigyti šias apdraudas pagal naujas 1980 SCO Mokesčių Lenteles:

1. Viso Amžiaus mokamą — Ordinary Life
2. 20 Metų Mokamą-viso amžiaus — Twenty Payment Life
3. Single Premium Life — Mokesčiai už apdraudą sumokami vienkartiniai, iš karto. Ši nauja apdrauda ypač naudinga vaikams ir jaunuoliams.
4. Akcidentalinę apdraudą tokioje sumoje, kokioje narys yra apsidraudęs ir galioja tik iki 70 metų amžiaus. Vaikams akcidentalinės apdraudos neduodama.

Apsidrausti gali sekančiomis pinigų sumomis:

Nuo 1 iki 60 metų — \$1,000 - \$5,000
Nuo 60 iki 70 metų — \$1,000 ar \$2,000

Apraudos suma negali būti mažesnė kaip \$1,000.

Kartu su aplikacija turi būti atsiųsti metiniai mokesčiai.

Taip pat duodama nauja pigi TERMINUOTA apdrauda, kuri baigiasi kai nariui sueina 25 metai.

Terminuota apdrauda duodama nuo 1 iki 21 metų amžiaus.

Apraudos suma negali būti: mažesnė kaip \$2,000 ir nedidesnė kaip \$5,000

LIETUVYBĖ KLESTI IR ŽYDIŠ KARTOS Į KARTĄ, JEI ŠEIMA YRA SLA NARIAI

IMPORTANT ANNOUNCEMENT

TO LODGE FINANCIAL SECRETARIES, ORGANIZERS and MEMBERS

The Lithuanian Alliance of America CENTENNIAL MEMBERSHIP Drive ended January 1, 1989.

In an effort to strengthen the organization and enliven its activity, the LAA Executive Board announces from January 1, 1990 a new Membership Drive:

LAA "MARCHING TO THE SECOND CENTURY"

During the Drive, the newly enrolled members as well as our present members, on filling out the simplified NON-MEDICAL application (requiring no health examination) can obtain the following Insurances according to the new 1980 CSO Mortality Tables:

1. Ordinary Life
2. 20 Payment Life
3. Single Premium Life — The only payment is a single premium at the time of issue. This new Plan is especially advantageous to the youth.
4. Accidental — amount equal to life insurance. Coverage ceases at age 70. Children are not covered by Accidental Insurance.

Present members and new applicants can apply for insurance in the following amounts:

From Age 1 to 60 — \$1,000 to \$5,000
From Age 60 to 70 — \$1,000 to \$2,000

Minimum amount of Insurance is \$1,000

The application must be accompanied by payment of first year's insurance premium.

In addition to the above insurances the Alliance is offering a new TERM Insurance to Age 25.

Enrolling Ages are only from 1 to 21.

The amount of insurance:
From \$2,000 to \$5,000

So, fellow members, brothers and sisters, join in this important undertaking of searching for and enrolling new members.

The strength of the Alliance is measured by the size of its members.

LAA MEMBERSHIP DRIVE COMMITTEE

DAINUOKIME:

SLA LIETUVYBĖS TVIRTOVĖ, SLA MŪSŲ TAUTOS GARBĖ-TEGU DIDŽIUOJASI SLA MŪSŲ VAIKŲ VAIKAI!